

Som Ocells

Nil Moliner

Som com dos ocells a dins a nit
Que creuen totes les tempestes
Que ja no els hi cal mirar enrere

Quan la tristesa
Ja no em ve a veure
Deixo que el vent
Em porti per altres draceres

Miro a la lluna
Per fer-me entendre
Que abans de res
He d'estimarme com ho feia

I sé que costa
M'entre el temps passa
Assumir cada record
Amb la nostàlgia

I sé que costa
Imaginar-te
Quan la ferida no ha tancat
I encara sagna

Ara hem de comprendre que no es el mateix
Pero encara em queden forces

Ara hem de saber que potser no ens trobem
I això encara em destroça

Ara hem de cuidarnos i que ens porti el vent
A qualsevol indret del mon
Et recordaré per sempre més

Som com dos ocells a dins a nit
Que creuen totes les tempestes
Que ja no els hi cal mirar enrere

Som com dos ocells que volen alt
Que mai més volen tocar el terra
Encara que els hi plogui pedra

Moltes gràcies per marxar
Moltes gràcies per quedarte
Moltes gràcies per ser tu
Per ser la llum que no s'apaga

Moltes gràcies per demà
Moltes gràcies per sempre
Moltes gràcies per volar
I no deixarme sense guerra

Som com dos ocells a dins a nit
Que creuen totes les tempestes
Que ja no els hi cal mirar enrere

Som com dos ocells que volen alt

Que mai més volen tocar el terra
Encara que els hi plogui pedra

Som com dos ocells a dins a nit
Que creuen totes les tempestes
Que ja no els hi cal mirar enrere

Som com dos ocells que volen alt
Que mai més volen tocar el terra
Encara que els hi plogui pedra

Moltes gràcies per ser tu
Per ser la llum que no s'apaga